

MILJØMINISTERIET
EU og Internationalt

27. november 2013

Samlenotat til MIU og FEU

Miljørådsmøde den 13. oktober 2013		
1.	Kommissionens forslag om invasive arter KOM (2013) <i>- Udvæksling af synspunkter</i>	<i>Side 2</i>
2.	Kommissionens forslag til maritim fysisk planlægning KOM (2013) <i>- Tidligt forhandlingsoplæg</i>	<i>Side 14</i>
3.	Kommissionens forslag til ændring af forordning om overførelse af affald (for så vidt angår inspektioner) <i>- Tidligt forhandlingsoplæg</i>	<i>Side 27</i>

PUNKT 1

Kommissionens forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikke hjemmehørende arter, COM(2013) 620 final

Revideret notat

Politisk debat

1. Resume

Forordningens overordnede formål er at forebygge, minimere og afbøde skadevirkningerne på biodiversitet og økosystemtjenester, som følge af introduktion og spredning, såvel tilsigtet som utilsigtet, af ikke-hjemmehørende invasive arter.

Iflg. forordningen skal der, på baggrund af en videnskabeligt baseret risikoanalyse, opstilles og ajourføres en liste over ikke-hjemmehørende invasive arter, som er problematiske på EU-niveau, og som herefter reguleres igennem forordningen. En sådan liste vil potentielt kunne komme til at indeholde arter, der er væsentlige for kommerciel produktion, som fx amerikansk mink.

Forordningen opstiller, med visse undtagelser, forbud mod at indføre, transportere, sælge, dyrke, holde, anvende, udslippe og udsætte, mm. disse listede ikke-hjemmehørende invasive arter.

Medlemsstaterne skal gennemføre en analyse af spredningsveje for ikke-hjemmehørende invasive arter på deres område og udarbejde en handlingsplan for de prioriterede spredningsveje.

Medlemsstaterne skal indføre et overvågningssystem samt grænsekontroller ved Unionens grænser, for arter der er problematiske på EU niveau. Hvis medlemsstaterne opdager, at en ikke-hjemmehørende invasiv art, der er problematisk på EU niveau, er kommet ind i EU, skal medlemsstaten øjeblikkeligt underrette EU og starte udryddelsesforanstaltninger. Hvis der allerede er ikke-hjemmehørende invasive arter i medlemsstaten, som er problematiske på EU niveau, skal medlemsstaten indføre foranstaltninger til at udrydde, begrænse eller indeslutte disse ikke-hjemmehørende invasive arter.

Det vurderes, at forslaget vil påvirke miljøbeskyttelsesniveauet i Danmark positivt.

Kommissionens vurdering af forslagens økonomiske konsekvenser peger på, at forslaget vil have en samfundsøkonomisk gevinst gennem bl.a. mindre skadesomkostninger på biodiversiteten og økosystemer, der både kan have stor betydning for erhvervslivet og natur og miljøet, men også gennem færre sundhedsomkostninger. Kommissionen vurderer, at selvom der vil være omkostninger ved implementeringen af denne forordning, så vil manglende handling være meget dyrere på sigt. Der er stor usikkerhed forbundet med Kommissionens skøn.

En gennemførsel af forslaget i Danmark vil have statsfinansielle konsekvenser, der omfatter udgifter til overvågning og grænsekontrol og foranstaltninger til at håndtere ikke-hjemmehørende invasive arter. Derudover har forslaget potentielt meget væsentlige negative erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet forslaget indebærer, at også arter der anvendes i kommerciel sammenhæng er

omfattet af forordningens forbud mod hold, handel og transport. Da det endnu ikke vides hvilke invasive arter der omfattes af forordningen, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at angive de samlede samfundsøkonomiske konsekvenser af forslaget. Der er stor usikkerhed forbundet med skøn for konsekvenserne.

2. Baggrund

Kommissionen sendte den 9. september 2013 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 192, og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Europa Parlamentet har endnu ikke behandlet forslaget.

Forslaget er på dagsorden for Rådsmødet den 13. december 2013 til politisk debat.

3. Formål og indhold

Forordningens overordnede formål er at forebygge, minimere og afbøde skadevirkningerne på biodiversitet og økosystemtjenester, som følge af introduktion og spredning - såvel tilsigtet som utilsigtet - af ikke-hjemmehørende invasive arter. Forordningen opstiller krav til en forebyggende indsats, til tidlig opdagelse og hurtig udryddelse af nye ikke-hjemmehørende invasive arter samt foranstaltninger til at udrydde, begrænse eller indeslutte ikke-hjemmehørende invasive arter der allerede er vidt udbredte i medlemsstaten.

De problematiske ikke-hjemmehørende invasive arter på EU-plan, som reguleres ved forordningen, fastlægges gennem udarbejdelse af en liste på baggrund af en videnskabeligt baseret risiko analyse. Flg kriterier lægges til grund: a) arten skal være ikke-hjemmehørende i EU, b) arten skal være i stand til at etablere en levedygtig population og sprede sig i miljøet, og c) en indsats på EU-plan er påkrævet for at forhindre arten i at etablere og sprede sig ud fra en risikovurdering. Der skelnes med disse kriterier ikke mellem produktionsdyr og -planter, og arter som findes i EU af andre grunde. Listen vil maks. have 50 navne, og den etableres efter forordningens ikrafttræden ved brug af gennemførelsesretsakter.

Forebyggende indsats

Forordningen opstiller, med visse undtagelser, forbud mod at indføre, transportere, sælge, dyrke, holde, anvende, udslippe og udsætte, mm. de ikke-hjemmehørende invasive arter, der er mest problematiske på EU-plan. Medlemsstaterne kan dog give en tilladelse til forskning og ex-situ bevaring af ikke hjemme-hørende invasive arter, der er på EU's liste, såfremt en række betingelser er opfyldt.

Medlemsstaten skal senest 18 måneder efter forordningens ikrafttrædelse gennemføre en analyse og prioritering af spredningsveje for utilsigtet introduktion af ikke-hjemmehørende invasive på deres område. Senest 3 år efter ikrafttræden af forordningen skal medlemsstaten lave en handlingsplan for de prioriterede spredningsveje med en tidsplan samt en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes.

Overvågning og tidlig opdagelse af invasive arter

Medlemsstater skal have indført et offentligt overvågningssystem, der omfatter nye og allerede etablerede ikke-hjemmehørende invasive arter, der er problematiske på EU-plan.

Overvågningssystemet skal være tilstrækkeligt dynamisk til hurtigt at opdage nye ikke-hjemmehørende invasive art på medlemsstats niveau.

Medlemsstaterne skal have indført fuldt fungerende strukturer til gennemførelse af grænsekontroller ved Unionens grænser af ikke-hjemmehørende invasive arter, der er problematiske på EU-plan.

Udryddelse af nye ikke hjemme hørende invasive arter

Hvis medlemsstaterne opdager, at en ikke-hjemmehørende invasiv art, der er problematisk på EU niveau, er kommet ind i landet, skal medlemsstaten øjeblikkeligt underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom. Medlemsstaten har derefter en forpligtelse til at udrydde arten.

Medlemsstaterne er fritaget for forpligtelsen til at udrydde ikke-hjemmehørende invasive arter, hvis Kommissionen ved en gennemførselsretsakt, efter en konkret anmodning fra medlemsstaten, giver en fritagelse herfra, såfremt a) udryddelsen ikke er teknisk mulig, b) en cost-benefit analyse viser, at omkostningerne på lang sigt vil være usædvanligt høje og ikke stå i passende forhold til de fordele, som udryddelsen indebærer, c) der ikke findes tilgængelige udryddelsesmetoder, eller de tilgængelige udryddelsesmetoder har alvorlige negative konsekvenser for menneskers sundhed eller miljøet.

Udryddelse, begrænsning eller indeslutning af ikke-hjemmehørende invasive arter, som allerede er vidt udbredte

Såfremt der i en medlemsstat allerede eksisterer ikke-hjemmehørende invasive arter, som er problematiske på EU-niveau, skal medlemsstaten indføre foranstaltninger til at udrydde, begrænse eller indeslutte disse arter. Forslaget rummer i den forbindelse ikke en mulighed for fritagelse tilsvarende muligheden under nye invasive arter.

Sanktioner

Iflg. forordningsforslaget skal medlemsstaterne fastlægge bestemmelser om administrative foranstaltninger og sanktioner for overtrædelse af forordning, og træffe alle de fornødne foranstaltninger til at sikre, at de håndhæves. Sådanne foranstaltninger og sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Forordningen giver de kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge administrative foranstaltninger og sanktioner, herunder administrative bøder, mod enhver fysisk eller juridisk person, som ikke overholder bestemmelserne i denne forordning.

Overgangsbestemmelser

Forordningen indeholder to overgangsbestemmelser. Således vil forbuddet mod erhvervsmæssigt hold, transport mm. af de mest problematiske ikke- hjemmehørende invasive arter på EU-plan først træde i kraft 2 år efter arterne er optaget på listen over invasive ikke-hjemmehørende arter, der er problematiske på EU-niveau. Og i forhold til hold af kæledyr vil det være muligt for borgere at beholde invasive ikke-hjemmehørende arter, der allerede var erhvervet som kæledyr før

ikrafttrædelse af forordningen.

4. Europa Parlamentets udtalelser

EP har endnu ikke har udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionens nærhedsvurdering

Kommissionen vurderer, at det er nødvendigt med en indsats på EU-plan, eftersom problemerne med ikke-hjemmehørende invasive arter tager til og i sin natur er grænseoverskridende. Uden fælles retningslinjer på EU-niveau træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at håndtere problemerne på nationalt plan, hvilket kan undergraves af en manglende indsats i en nabomedlemsstat, hvor arten også forekommer.

Derudover må beskyttelsen af det indre marked og varernes frie bevægelighed sikres.

En koordineret tilgang vil sikre juridisk klarhed og lige konkurrencevilkår for de sektorer, som anvender eller handler med fremmede arter samtidig med, at man undgår en opsplitning af det indre marked på grund af forskellige begrænsninger for markedsføring af ikke-hjemmehørende invasive arter mellem medlemsstaterne.

De nuværende bestræbelser er stærkt opsplittede og usammenhængende med store mangler i lovgivningen. Det fører til manglende effektivitet og løser ikke problemet med ikke-hjemmehørende invasive arter. Der er behov for en blanding af EU-foranstaltninger og nationale, regionale og lokale foranstaltninger, i overensstemmelse med nærhedsprincippet. En sammenhængende tilgang på EU-plan vil gøre foranstaltningerne mere effektive.

Regeringens nærhedsvurdering

Da formålet med forslaget vedrører indsats overfor grænseoverskridende ikke-hjemmehørende invasive arter, finder Regeringen, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Der er dog behov for at forslaget i nogle henseender modificeres, så medlemsstaterne fx selv har indflydelse på om der er behov for genopretning af økosystemer, der er beskadiget som følge af invasive arter.

6. konsekvenser for Danmark

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

Gældende dansk ret

I dansk lovning er ikke-hjemmehørende invasive arter særligt reguleret som følger:

I Danmark reguleres den bevidste introduktion af nye dyrearter til naturen af Naturbeskyttelseslovens § 31, stk.1 (lbkg nr. 85/2002), som fastslår at dyr, der ikke er naturligt forekommende i Danmark, ikke må udsættes i naturen uden miljøministerens tilladelse. Dette

gælder både for landjorden, søterritoriet og fiskeriterritoriet.

For ikke-naturligt vildtvoksende planter gælder iflg. Naturbeskyttelseslovens § 31, stk.2, at miljøministeren kan træffe bestemmelser om, at disse kun må udplantes eller sås med særlig tilladelse. Reglen er ikke udartet i bekendtgørelser.

Bekendtgørelse af lov om jagt og vildtforvaltning (lbkg. nr. 735 af 14. juni 2013) regulerer fugle og pattedyr. Ifølge § 12 i bekendtgørelse om udsætning af vildt, jagtmåder og jagtrejskaber (bkg. nr. 870/2007) må vildt ikke udsættes i naturen uden Naturstyrelsens tilladelse.

Ifølge Bekendtgørelse om bekæmpelse af kæmpebjørneklo (bkg. nr. 862 af 10. september 2009, i henhold til lov om drift af landbrugsjorde), kan kommunen i henhold til en endeligt vedtaget og offentliggjort indsatsplan pålægge ejere eller brugere af arealer, hvor der findes kæmpebjørneklo, at bekæmpe planten. Hvis indsatsplanens bestemmelser om bekæmpelse af kæmpebjørneklo ikke overholdes, kan kommunen påbyde den pågældende ejer eller bruger at foretage bekæmpelsen. Undladelse af at efterkomme et påbud straffes med bøde.

Bekendtgørelsen om hold af mårhund (bkg. Nr. 720 af 24. juni 2011), der anses som en ikke-hjemmehørende invasiv art, fastsætter, at det ikke er tilladt at anskaffe sig en mårhund i Danmark. Alle danskere, der allerede har mårhunde i fangenskab, skal lade dyrene chipmærke og registrere.

Der er desuden et regelsæt i regi af Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri bekendtgørelse nr. 265 af 28. marts 2006 om husning af mink og hegning af minkfarme, hvor der stilles specifikke krav til, hvordan hegnet omkring minkfarme skal se ud. Omdrejningspunktet i bekendtgørelsen er at sikre imod udslip.

Forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser

Forordningen har direkte virkning og eksisterende lovgivning skal tilpasses efter ikrafttrædelse af forordningen.

Kommissionens vurdering af forslagets økonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser:

Kommissionen har udarbejdet en konsekvensvurdering af forslaget på EU-niveau, men ikke for den enkelte medlemsstat, jf. tabel 1. Konsekvensvurderingens udgangspunkt er, at ikke-hjemmehørende invasive arter allerede koster på 10,7 mia. kr. (1,433 mia. euro) årligt på EU-niveau, og skadesomkostningerne stiger fortsat. De samlede omkostninger for Danmark er estimeret ud fra Danmarks andel af det samlede EU budget.

Forslagets økonomiske konsekvenser, udregnet af Kommissionen, fremgår også af tabel 1. Den største post vedrører udryddelse af ikke-hjemmehørende invasive arter, og det er usikkert i hvilken retning udgifterne vil udvikle sig.

Tabel 1: Samlede estimerede omkostninger fra Kommissionens beregninger					
mio. kr.	I dag			Forslaget	
	EU	Danmark*		EU	Danmark
Risikovurdering	22,4	0,4	↓	10,4	0,2
Håndtering af utilsigtede spredningsveje, herunder grænsekontrol	812,9	16,3	↑	1.118,7	22,4
Tilladelse af undtagelser til udsætning af invasive	-	-	↑	↑	↑
Overvågning	52,2	1,0	↑	52,2	1,0
Håndtering af invasive arter, herunder hurtig udryddelse	9.762,1	195,2	↓	↓	↓
Informationssystem	25,4	0,5	↑	26,8	0,5
Administration	14,9	0,3	↑	15,7	0,3
Totale omkostninger	10.689,9	213,7	-	-	-

* Danmarks andel udgør 2 pct. af de samlede udgifter

Tabellen viser de samlede estimerede omkostninger i mio. kr. pr. år for henholdsvis EU og Danmark i dag og forslagets ikrafttræden. Tallene er baseret på angivelser fra Kommissionens konsekvensvurdering. Pilene angiver, om Kommissionen forventer, at omkostningerne vil stige, falde eller være uændrede [over tid].

Kommissionen vurderer, at selvom der vil være omkostninger forbundet med implementeringen af forordningen, så vil manglende handling være meget dyrere på sigt. De nuværende omkostninger i de enkelte medlemslande vil skifte til en mere fokuseret og forebyggende indsats, og de forventede ekstra omkostninger vil ifølge Kommissionen være relativt små i forhold til fordelene ved at undgå en voldsom omkostningsstigning.

Kommissionens skøn over de statsfinansielle og erhvervsøkonomiske konsekvenser vurderes at være meget usikre. Omkostningerne vil bl.a. afhænge af hvilke arter der kommer på listen, hvilke foranstaltninger der skal træde i kraft, omfanget af genopretning og udgifterne til kontrol og forvaltning.

Statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget vil medføre øgede omkostninger til overvågning og kontrol. Herudover vil der være omkostninger til bekæmpelse af ikke-hjemmehørende invasive arter i tilfælde af at listen omfatter arter der allerede findes i Danmark, eller som observeres inden for landets grænser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Forudsat at invasive arter, der anvendes til kommercielt brug i Danmark (herunder bl.a. minkavl og skovbrug) optages på EU's liste, vurderes det at have meget betydelige negative erhvervsøkonomiske konsekvenser. Forslaget medfører ophør med produktion af omfattede arter, restriktioner på brugen og krav til foranstaltninger til at udrydde, begrænse eller indeslutte arterne.

Hvis amerikansk mink således optages på listen og ikke kan undtages, vil avl skulle udfases. Det vil betyde meget store tab i indtjening. København Fur havde i salgsåret 2012/13 (skind produceret i 2012), en samlet omsætning på kr. 13,4 mia. En afvikling af minkproduktion i Danmark vurderes af København Fur at kunne antage samfundsøkonomiske omkostninger på op imod 1,5 pct. af BNP. Forudsat mink kan undtages, men underlægges krav tilsvarende forordningens artikel 8, forventes de erhvervsøkonomiske omkostninger ifølge beregninger fra København Fur, at antage op imod kr. 1,6 mia. årligt. Dette omfatter bl.a. krav til mærkning, transport og tilknytning af videnskabeligt personale.

Samfundsøkonomiske konsekvenser.

Invasive arter kan have negative konsekvenser for biodiversiteten og eksisterende økosystemer. Det er ikke muligt at opgøre omkostningerne ved eventuelt tab af biodiversitet eller ændringer i økosystemer som følge af invasive arter. Der er imidlertid sikkerhed for, at forslaget vil indebære betydelige statsfinansielle og erhvervsøkonomiske konsekvenser, herunder tab af arbejdspladser, kapitalapparat mv., såfremt arter der er anvendes til kommercielt brug i Danmark, som amerikansk mink, sitkagran mv., omfattes af listen. Samlet er det ikke muligt at opgøre de samfundsøkonomiske konsekvenser af forslaget.

Hvis forslaget vedtages i sin nuværende form, og den amerikanske mink optages på listen over invasive ikke-hjemmehørende arter på EU-niveau, vil det være ødelæggende for dansk

minkproduktion, og indebære store samfundsøkonomiske konsekvenser. Der er ca. 6.000 personer beskæftiget med minkproduktion og afledte erhverv i Danmark. Et forbud vil medføre tab af arbejdspladser, som først og fremmest vil ramme yderområderne, hvor minkfarmene typisk er placeret.

Beskyttelsesniveau:

Forslaget vil begrænse de invasive ikke-hjemmehørende arters negative indflydelse på biodiversiteten og miljøet, og dermed have en positiv påvirkning af miljø-, natur- og sundhedsbeskyttelsen i både Danmark og EU.

7. Høring

Forslaget er sendt i høring den 16. september 2013 frem til den 14. oktober 2013 hos i alt 146 myndigheder og organisationer. Naturstyrelsen har modtaget i alt 22 høringssvar, hvoraf 10 myndigheder og organisationer oplyser, at man ikke har bemærkninger til forslaget.

Danmarks Jægerforbund har ingen bemærkninger til selve forordningsforslaget, men vil gerne inddrages konstruktivt i det fremadrettede arbejde.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) finder, at det er et godt struktureret forslag, ligesom foreningen også finder at det er godt at der er tale om en forordning og ikke et direktiv. Foreningen finder, at Danmark skal arbejde intensivt for at alle skadevoldende arter opføres på listen over arter, der anses som problematiske i EU, og at der skal kunne foretages en prioritering af indsatsen overfor disse arter. Foreningen finder endvidere, at Danmark bør arbejde for et forbud mod flere end 50 problematiske arter ikke kan indføres i fællesskabet, og at bestemmelsen om håndtering af invasive arter rummer angivelse af en fælles artsspecifik prioritering, målsætning og indsats. DN finder endelig, at Danmark bør tale for en klarere definition af målsætningen for udryddelse af invasive arter.

Dansk Gartneri (DG) finder forslaget til forordning om invasive arter er fornuftigt og med gode overordnede rammer og tiltag for at sikre biodiversiteten i Danmark og EU. Forordningsforslaget indebærer, at listen med invasive arter fremlægges et år efter forslagets ikrafttræden. DG finder, at det virker urimeligt at forholde sig til forordningens konsekvens for gartnerierhvervet, uden at have set hvilke arter der forventes at optræde på listen og kriterierne for listens indhold. Endelig finder DG, at hvis der forventes en offentlig grænsekontrol for at forhindre indførsel af planter, vil det være en praktisk taget umulig og omkostningstung opgave.

Dansk Land- og Strandjagt (DS) bifalder, at der kommer strenge regler og totalt importforbud mod invasive arter. DS mener, at ulven også bør betragtes som invasiv, og at det ikke bør overlades til EU at bestemme, hvad der er invasivt i Danmark.

Det Økologiske Råd (DØR) ser med stor tilfredshed, at der nu foreligger et forslag til EU-forordning om invasive arter. DØR savner en begrundelse for, at listen over invasive arter, der er problematiske på EU-niveau, højst kan omfatte 50 arter, da dette ikke vil være tilstrækkeligt til at

forebygge introduktion af nye invasive arter. DØR anbefaler derfor, at alle invasive arter der endnu ikke er introduceret i EU, optages på listen, hvis de opfylder kriterierne, for at forebygge introduktion. Herudover bør listen omfatte de vigtigste af de allerede introducerede invasive arter med henblik på en koordineret indsats på EU-plan omkring udryddelse mv. DØR finder, at det af ressourcemæssige grunde giver mening at lægge loft i forordningen over antallet af invasive arter på listen. DØR finder det vigtigt, dels at medlemsstaterne kan foretage strenge foranstaltninger for at håndtere invasive arter, der ikke står på forordningens liste, dels at der er et nationalt og lokalt ejerskab til bekæmpelse af invasive arter, da effektiv bekæmpelse forudsætter inddragelse af landenes borgere.

Foreningen for Prydfjerkræ (FP) er glad for, at der gøres noget for at dæmme op for de ulemper, der bliver forårsaget af invasive arter. FP ved, at flere prydfugle har invasiv karakter, og vil foreslå udvidet jagttid på vildtlevende individer af disse arter, og at de fugle, der holdes som prydfugle, kun må holdes adskilt fra vildtlevende fugle. Når det bliver afklaret, hvilke fugle der kommer på listen, vil foreningen gerne stille sin ekspertise til rådighed.

Kopenhagen Fur (KF) bemærker, at det ved fastsættelsen af listen over ikke-hjemmehørende arter skal sikres, at oplistningen ikke vil få produktionsmæssige konsekvenser. Det vil ske, hvis mink optages på listen. Opdræt, handel og transport af mink kan foregå uden betydning for biodiversitet/natur, idet avlerne kan tage de fornødne foranstaltninger problemer. I forhold til udslip fra minkfarme anfører KF, at løsningen er landene forpligtiges til at fastsætte lovgivning om effektiv hegning, opsætning af fælder etc. Som det allerede findes i Danmark.

Landbrug & Fødevarer (LF) bakker op om det overordnede formål med forordningen og bifalder, at der tilstræbes at igangsætte en samlet indsats vedr. invasive arter på EU-plan. LF henstiller, at man i den nationale gennemførelse sikrer, at bestemmelserne om hurtig udryddelse og forvaltningsforanstaltninger ikke medfører uforholdsmæssige konsekvenser eller omkostninger for fx lodsejere og landmænd. For arter der er vanskelige eller omkostningstunge at udrydde, er det vigtigt, at man kan fritages for bestemmelsen på baggrund af en cost-benefit-analyse. Det skal sikres, at optagelse af en art på listen over ikke-hjemmehørende arter ikke får produktionsmæssige konsekvenser. I den forbindelse nævnes det, at optagelse af mink på listen vil kunne få uforholdsmæssigt store konsekvenser. Mink bør ikke fremgå af forbudslisten, da opdræt, handel og transport heraf uden problemer kan foregå uden betydning for biodiversitet. Løsningen i forhold til udslip fra europæiske minkfarme vil være at landene forpligtiges til at fastsætte lovgivning om effektiv hegning af minkfarmene og opsætning af fælder etc., ligesom det allerede findes i Danmark.

Sekretariatet for Bilfærgernes Rederiforening og Rederiforeningen af 2010 og Danmarks Rederiforening har udtrykt bekymring over rækkevidden af forordningsforslaget og for muligheden for fremtidig EU-kompetence på dette område.

Danske Maritime(DM) påpegede, at invasive arter er genstand for en IMO konvention, som Danmark og flere andre EU medlemsstater har ratificeret konventionen, og taget skridt til

gennemføre den i national ret, men den er ikke gennemført ved en europæisk retsakt, og bliver det så vidt vi kan se heller ikke med det foreliggende forslag. Konventionen er ikke trådt i kraft, blandt andet fordi ikke alle EU lande har ratificeret den. DM er af den opfattelse, at en ratifikation af konventionen bør fremmes mest muligt. Danmark bør benytte lejligheden til at arbejde for at nogle lande ratificerer IMO konventionen.

Foreløbigt rammenotat har været sendt i høring i Miljøspecialudvalget den 8. november med frist den 11. november, hvor følgende høringssvar blev modtaget.

Landbrug & Fødevarer (LF) understreger vigtigheden af deres høringssvar indsendt i forbindelse med høring af forslaget. LF opfordrer kraftigt til, at regeringen fastholder de generelle holdninger til, at kommerciel produktion af ikke-hjemmehørende invasive arter skal foregå uden væsentlige erhvervsmæssige konsekvenser, samt at regeringen arbejder for, at den endelige forordning indeholder bestemmelser, der sikrer, at ingen produktionsgrene inden for pelsdyavl, skovbrug og gartneri mv. kommer til at opleve en negativ erhvervsøkonomisk effekt.

Danske Havne (DH) hæfter sig ved, at der forudses væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser uden at disse kan kvantificeres. Det er selvsagt vanskeligt at forholde sig til disse konsekvenser, og hvilke dele af erhvervslivet der bliver belastet, men som udgangspunkt også et tyndt beslutningsgrundlag. DH er enig i, at det er en offentlig opgave at etablere et overvågningssystem, ligesom også kontroldelen med at forholdsreglerne mod spredning af invasive arter skal være en offentlig opgave.

Rammenotat om forslaget blev den 20. november 2013 behandlet i Miljøspecialudvalget. Der var følgende bemærkninger.

Danmarks Naturfredningsforening finder det overordnet positivt, at der kommer en forordning på EU-niveau. Det blev påpeget, at foreningens indledende høringssvar muligvis var blevet misforstået, idet foreningen ikke anser det for realistisk at anføre 1500 arter på listen over invasive arter. Dog lægger foreningen vægt på, at en liste med 50 arter er for begrænset.

Foreningen er desuden bekymret for, at processen for fastlæggelse af listen vil bære præg af, at medlemslandene forhandler ud fra økonomiske hensyn fremfor reelle væsentlighedskriterier. Der blev i den forbindelse spurgt ind til rammerne for disse forhandlinger.

I forhold til erhvervsmæssig brug blev det påpeget, at foreningen ikke opfatter sitka-gran som en væsentlig invasiv art, da den ikke fortrænger andre arter. Det blev bemærket, at foreningen ikke anser det som sandsynligt at direktivet kan føre til ophør af minkavl. Foreningen finder det rimeligt at medtage overvejelser omkring den forurening, invasive arter medfører. Det blev påpeget, at der i dag bruges mange penge på udryddelse af undsluppen mink, og at dette ikke dækkes af minkavlere. Foreningen fremhævede desuden, at de samlede estimerede omkostninger også burde tage højde for de positivt afledte økonomiske konsekvenser ved forslaget. I den forbindelse blev det pointeret at nogle erhverv i dag påføres omkostninger som konsekvens af invasive arter, og at de omkostninger vil fratage med forslaget. Fx vil forslaget begrænse omkostninger ved at bekæmpe invasive arter, der i dag kommer til landet fra Tyskland, da disse i stedet ville blive udryddet i Tyskland.

Endelig blev der spurgt ind til kravet om, at nationalstaterne selv skal have mulighed for at fastsætte niveau og behov for genoprettelse af beskadigede økosystemer. Foreningen finder det vigtigt med visse rammer for sådan et mulighedsrum.

Dansk Industri støtter princippet om, at forurenere betaler, men går ikke ind for kollektiv afstraffelse.

8. Forhandlingsituationen

Forhandlingerne er indledt i Rådets arbejdsgruppe med en præsentation af forslaget 11. september 2013. Europa Parlamentet har endnu ikke behandlet forslaget

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser intentionen bag Kommissionens forslag velkommen. Regeringen finder, at begrænsning og bekæmpelse af invasive arter er et væsentligt hensyn i forhold til at beskyttelse af den hjemmehørende biodiversitet.

Regeringen er af den opfattelse, at forslaget mangler proportionalitet i forhold til kommerciel produktion af ikke-hjemmehørende invasive arter. Forslaget bør afbalanceres i forhold til risici og de ressourcemæssige implikationer, og et forbud mod eksempelvis kommerciel minkavl i Danmark vil ikke være acceptabelt for regeringen. Det skal derfor sikres, at der med forslaget fortsat gives mulighed for kommerciel produktion af ikke-hjemmehørende invasive arter uden væsentlige erhvervsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser, hvis der er en begrænset risiko for, at den ikke hjemmehørende invasive art undslipper til miljøet.

I forhold til indsatser mod allerede etablerede ikke hjemmehørende invasive arter er det regeringens holdning, at medlemsstaterne ikke bør forpligtes til at udrydde ikke hjemmehørende invasive arter der allerede er vidt udbredt, såfremt en sådan udryddelse ikke er fysisk mulig, omkostningerne er høje og ikke står i passende forhold til fordelene ved udryddelsen, eller hvis de tilgængelige udryddelsesmetoder har alvorlige negative konsekvenser for menneskers sundhed eller miljø.

Det er samtidig regeringens holdning, at medlemsstaterne ikke bør forpligtes til at udrydde marine ikke-hjemmehørende invasive arter. Marine arter håndteres allerede i anden EU lovgivning, og et krav om egentlig udryddelse vil i praksis hverken være teknisk eller biologisk muligt at efterkomme.

Listen over de mest problematiske ikke-hjemmehørende invasive arter på EU-plan vil få stor indflydelse på forordningens effekt og på det konkrete omfang af medlemsstaternes forpligtelser. Regeringen finder det derfor væsentligt, at medlemsstaterne sikres størst mulig indflydelse på listens tilvejebringelse. Listen bør således vedtages ved almindelig lovgivningsprocedure. Det er samtidig væsentligt, at optagelsen af invasive arter på listen, som foreslået af Kommissionen, sker på baggrund af en videnskabeligt baseret risikovurdering med involvering af medlemsstaterne.

I forhold til medlemsstaternes mulighed for at blive undtaget for kravet om udryddelse af nye ikke hjemmehørende invasive arter, er det regeringens holdning, at den foreslåede procedure hvorefter

Kommissionen ved gennemførselsretsakter skal godkende en sådan undtagelse, er unødigt tung. Det bør i stedet være overladt til medlemsstaterne at vurdere om betingelserne for en undtagelse er indfriet, efter behørig kommunikation med Kommissionen, og underlagt almindelig domstolsprøvelse

I forhold til bestemmelsen om genoprettelse af beskadigede økosystemer, er det regeringens holdning, at det bør være medlemsstaterne og ikke Kommissionen der vurderer, om der er behov for genopretning af et beskadiget økosystem, og i givet fald selv sætter niveauet for genopretningen.

Regeringen finder det væsentligt, at forordningens tiltag og krav til medlemsstaternes indsats, overvågning og afrapportering sammentænkes, koordineres og i videst muligt omfang bygger videre på allerede eksisterende tiltag og forpligtelser i medfør af andre EU retsakter – herunder Havstrategirammedirektivet (2008/56/EF) og Vandrammedirektivet (2000/60/EF).

Regeringen finder desuden, at der er behov for præcisering og uddybning af en række af forslagets begreber, som eksempelvis ”*overalt*” og ”*naturligt udbredelsesområde*”.

For så vidt angår de foreslåede sanktionsbestemmelser lægger regeringen afgørende vægt på, at medlemsstaterne ikke forpligtes til at indføre administrative sanktioner i form af administrative bøder for overtrædelse af forordningen.

Endelig er det væsentligt for regeringen, at medlemsstaterne gives den fornødne tid til at indføre nationale regler om håndhævelse af forordningen. Ikrafttrædelsen af forordningen bør derfor fastsættes til tidligst 1 år efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

FEU har den 17. oktober 2013 modtaget et grund- og nærhedsnotat om forslaget.

PUNKT 2

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådet direktiv om rammerne for maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning KOM(2013) 133 final

Revideret notat

Tidligt forhandlingsoplæg

1. Resume

Direktivets overordnede formål er gennem sektorintegration at fremme en bæredygtig økonomisk vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene og en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne. Dette skal ske ved gennemførelse af planlægning på havet, således som det kendes fra den fysiske planlægning på land, og ved udarbejdelsen af strategier for integreret forvaltning af kystzoner. Planlægning på havet og udarbejdelsen af strategier for forvaltning af kystzoner skal ske ud fra en økosystembaseret tilgang.

For Danmark vil en gennemførelse af forslaget medføre, at eksisterende sektorplaner og tilladelser til aktiviteter på havet integreres og sammentænkes ved planlægning på tværs af sektorerne. Direktivet stiller krav om en planlægningsproces på havet, der kan forventes at medføre behov for etablering af en egentlig fælles digital infrastruktur for geodata om de marine farvande og dets anvendelse, for derved at identificere og forebygge arealkonflikter på havet og sikre et optimalt investeringsklima for erhvervsaktører på havet. Det vurderes, at gennemførelsen – især på havet - vil kunne bidrage positivt til vækst i den maritime økonomi.

Regeringen har vurderet forslagets økonomiske konsekvenser. Vurderingen anslår mulige statsfinansielle konsekvenser, der kan omfatte omkostninger til etablering af et fælles datagrundlag og forøgede årsværk. Forslaget vurderes ikke at have væsentlige erhvervsadministrative konsekvenser, men forventes derimod at medføre positive erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af større investeringssikkerhed for erhvervet.

2. Baggrund

Kommissionen sendte den 12. marts 2013 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, artikel 100, stk. 2, artikel 192, stk. 1 og 194, stk. 2. Forslaget skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294.

Direktivforslaget er sat på dagsordenen på Rådsmødet (GAC) den 17. december 2013 til generel indstilling.

3. Formål og indhold

Forslagets overordnede formål

Hovedformålet med det foreslåede direktiv er at fremme bæredygtig økonomisk vækst og udvikling af kyst- og havbaserede aktiviteter og en bæredygtig udnyttelse af kyst- og havressourcerne ved at opstille en ramme for effektiv gennemførelse af maritim fysisk planlægning i EU-farvande og en eller flere strategier for integreret forvaltning af medlemslandenes kystzoner.

Ifølge forslaget nødvendiggør den intense og stærkt stigende efterspørgsel efter de marine farvande til forskellige formål - som for eksempel anlæg til vedvarende energi, søfart, fiskeri, foranstaltninger til bevarelse af økosystemer, akvakulturanlæg og turistaktiviteter - en integreret planlægnings- og forvaltningsstrategi for medlemslandenes hav- og kystområder. For at sikre en hensigtsmæssig fordeling af de marine farvande på de relevante aktiviteter og en koordineret forvaltning af kystzonerne, forpligtes medlemslandene til at gennemføre maritim fysisk planlægning og udarbejde en eller flere strategier for integreret kystzoneforvaltning. For at sikre, at de forskellige aktiviteter er bæredygtige og miljømæssigt forsvarlige, skal planlægningen og udarbejdelsen af strategier ske ud fra en økosystembaseret tilgang, der sikrer beskyttelsen af de naturressourcer, der udgør grundlaget for de forskellige aktiviteter. Kommissionen understreger, at planlægning skal ses som et neutralt arealforvaltende værktøj.

Forholdet til andre EU reguleringer og politikker

Kommissionen peger på, at det foreslåede direktiv skal lette en samordnet og bæredygtig gennemførelse af eksisterende EU reguleringer og politikker, som havstrategidirektivet, direktivet om vedvarende energi, initiativet ”Motorveje til søs”, habitatdirektivet og den fælles fiskeripolitik. I udkastet henvises der således til, at anvendelsen af EU-lovgivningen på en integreret måde vil sikre medlemslandenes mulighed for at reducere den administrative byrde i forbindelse med udarbejdelsen af fysiske planer for de marine farvande og kystforvaltningsstrategier.

Direktivforslaget har en tæt forbindelse til havstrategidirektivet, som er gennemført i dansk ret ved havstrategiloven. En række af direktivforslagets krav forudsættes således indfriet ved hjælp af eksisterende indsats under havstrategidirektivet. Det gælder opnåelse af god miljøtilstand, dataindsamling for en række parametre og rapporteringskravene. Derudover henviser direktivudkastets definitioner til etablerede begreber i medfør af havstrategidirektivet, for eksempel forudsættes forståelsen af begrebet ”god miljøtilstand” enslydende under begge direktiver.

Direktivets geografiske anvendelsesområde

Direktivforslaget omfatter alle de marine farvande og kystzoner. Marine farvande skal ifølge forslaget defineres i overensstemmelse med havstrategidirektivet, dvs. områder fra basislinjen og udefter, som er under medlemslandenes overhøjhed eller jurisdiktion, herunder havbunden og undergrunden.

Kystzoner defineres som det område, der på havsiden slutter ved den yderste grænse for medlemslandenes territorialfarvande (12 sømil eller ca. 20 km. fra basislinjen), og på landsiden ved den grænse, som medlemslandene fastsætter i deres strategier for integreret kystzoneforvaltning. Grænsen for direktivets anvendelsesområde på landsiden i Danmark vil således skulle fastsættes i forbindelse med udarbejdelsen af en kystforvaltningsstrategi.

Fysiske planer for de marine farvande og kystforvaltningsstrategier

Direktivudkastet etablerer en ramme for udarbejdelsen og gennemførelsen af fysiske planer for de marine farvande og kystforvaltningsstrategier gennem fastlæggelsen af en række procedurer og minimumskrav. Selve planlægningen og beslutninger om fastlæggelsen af prioriteter overlades til medlemslandene.

Ifølge direktivudkastet skal fysiske planer for de marine farvande og kystforvaltningsstrategier anvende en økosystembaseret tilgang, der letter sameksistensen og hindrer konflikter mellem konkurrerende sektoraktiviteter og som tager sigte på at forfølge følgende mål:

- a) sikre EU's energiforsyning ved at fremme udviklingen af havenergikilder og nye og vedvarende former for energi, sammenkoblingen af energinet og energieffektivitet
- b) fremme udviklingen af søtransport og tilvejebringe effektive og rentable skibsruter i hele Europa, herunder adgang til havne og transportsikkerhed
- c) fremme en bæredygtig udvikling og vækst i fiskeri- og akvakultursektoren og fremme beskæftigelsen i fiskeriet og de dermed forbundne sektorer
- d) sikre bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøet og en fornuftig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, særlig med henblik på at opnå en god miljøtilstand, standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenesterne og reducere risikoen for forurening af havmiljøet
- e) sikre, at kyst- og havområderne er modstandsdygtige over for klimaændringer.

Fysiske planer for de marine farvande og kystforvaltningsstrategier skal ifølge direktivudkastet opfylde en række minimumskrav. Fælles for de fysiske planer for de marine farvande og kystforvaltningsstrategier gælder, at der skal etableres operationelle etaper (formentlig processer) med henblik på at opnå ovennævnte formål. Fysiske planer for de marine farvande og kystforvaltningsstrategier skal også være koordineret indbyrdes og sikre et effektivt grænseoverskridende samarbejde.

Specifikt for fysiske planer for de marine farvande gælder, at planerne som minimum skal indeholde en kortlægning af medlemsstatens havareal, som fastlægger den faktiske og potentielle rumlige og tidsmæssige fordeling af alle relevante maritime aktiviteter med henblik på at nå målene som nævnt ovenfor, jf. punkterne a) – e). Direktivudkastet nævner en række aktiviteter, som medlemslandene som minimum skal tage i betragtning ved udarbejdelsen af fysiske planer for det maritime. Det gælder anlæg til energiudvinding og produktion af vedvarende energi, anlæg og infrastruktur til udvinding af olie og gas, skibsruter, kabler og rørledninger, fiskeområder samt havbrug, og naturbeskyttelsesområder.

Specifikt for kystforvaltningsstrategier gælder, at disse skal beskrive eksisterende indsatser af relevans for brug af kystzonerne, og en analyse af om der er behov for yderligere tiltag for at nå målene som nævnt ovenfor, jf. punkterne a) – e). Strategierne skal ifølge forslaget fastlægge en integreret gennemførelse af de tværsektorielle politikker, og der skal tages højde for samspillet mellem land- og havbaserede aktiviteter. Også for kystforvaltningsstrategierne gælder, at medlemslandene ifølge direktivudkastet som minimum skal tage en række specifikke aktiviteter i

betragtning. Det gælder udnyttelsen af specifikke naturressourcer, herunder anlæg til udvinding af energi og produktion af vedvarende energi, udviklingen af infrastruktur, landbrug og industri, fiskeri og akvakultur, bevarelse, genopretning og forvaltning af kystøkosystemer, økosystemtjenester og naturen, kystlandskaber og øer, og afbødning af og tilpasning til klimaændringerne.

Samarbejde med de øvrige medlemslande og samarbejde med tredjelande

Medlemslandene skal ifølge forslaget samarbejde med andre medlemslande, som grænser op til deres havområder eller kystzoner med henblik på at sikre, at de fysiske planer for det maritime og kystforvaltningsstrategierne er sammenhængende og koordineres på tværs af kystzonen eller havregionen. Dette samarbejde skal foregå igennem eksisterende samarbejdsstrukturer, der dækker havregionen eller kystzonen eller igennem et særligt netværk, der består af medlemslandenes ansvarlige myndigheder.

Offentlig inddragelse, dataindsamling og udveksling af oplysninger samt overvågning og rapportering

Direktivudkastet indeholder krav om, at medlemslandene sikrer tidlig inddragelse af alle interesserede parter i udarbejdelsen af fysiske planer for det maritime og kystzoneforvaltningsstrategier. Dette skal ske i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning.

Forslaget indeholder også krav om indsamling af en række data, der er nødvendige for udarbejdelsen af fysiske planer for det maritime og kystzonestrategier. Det gælder miljømæssige, sociale og økonomiske data, der er indsamlet i henhold til eksisterende EU forpligtelser, og fysiske data vedrørende havet samt geomorfologiske data vedrørende kystzonerne.

Direktivudkastet foreskriver også en rapporteringsforpligtelse, der i et vist omfang kan indfries ved henvisning til eksisterende rapportering i medfør af andre EU forpligtelser, herunder rapporteringsforpligtelserne i medfør af havstrategidirektivet.

Gennemførselsretsakter

Kommissionen kan efter forslaget vedtage nærmere bestemmelser om tekniske specifikationer for forvaltningen af data for så vidt angår udveksling af data og samkøring med eksisterende procedurer for dataforvaltning og -indsamling. Kommissionen kan efter forslaget også vedtage nærmere bestemmelser om sammenhængen mellem rapporteringsforpligtelserne i henhold til direktivudkastet og anden relevant EU-lovgivning, overvågnings- og rapporteringscykluser samt reglerne for samarbejdet på tværs af grænserne. Dette skal ske som gennemførselsretsakter, der vedtages i et udvalg, som bistår Kommissionen.

4. Europa Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet har endnu ikke udtalt sig. Der er udpeget en rapporteur.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionens nærhedsvurdering

I direktivudkastets afsnit om nærhedsprincippet og merværdi peger Kommissionen på, at tiltag på EU-niveau giver gevinst, fordi det sikrer, at medlemslandene træffer foranstaltninger mhp. maritim fysisk planlægning og kystforvaltning og strømliner disse foranstaltninger, således at gennemførelsen bliver sammenhængende i hele EU. Desuden peger Kommissionen på, at medlemslandenes samarbejde om maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning på tværs af grænserne, som direktivet vil blive en ramme for, er af afgørende betydning på grund af havets grænseoverskridende natur, og idet de maritime infrastrukturer som f.eks. kabler, rør, sejlruiter og energianlæg går på tværs af landegrænser.

Samtidig peger Kommissionen på, at selve planlægningen foretages af nationale myndigheder i overensstemmelse med de nationale forvaltnings- og forfatningsmæssige strukturer og nationale sektorprioriteringer og bør i videst muligt omfang bygge på eksisterende mekanismer og politikker.

Regeringens nærhedsvurdering

Regeringen kan overordnet tilslutte sig Kommissionens nærhedsvurdering. Regeringen lægger i den forbindelse vægt på, at direktivforslaget udelukkende udgør en processuel ramme for udarbejdelsen og gennemførelsen af fysiske planer for det maritime og kystforvaltningsstrategier. Indholdet af de fysiske planer for det maritime og kystforvaltningsstrategier, herunder eventuelle mål og prioriteringer bør til fulde overlades til medlemslandene.

6. Konsekvenser for Danmark

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

I gældende ret findes der ikke regler om udarbejdelsen af fysiske planer for det maritime og kystforvaltningsstrategier. Administrationen af menneskelige aktiviteter på havet styres hovedsageligt af konkrete tilladelser og behovsstyret sektorplanlægning, som typisk udspringer af politiske beslutninger for eller udviklingen i en enkelt sektor.

På en række sektorområder administreres højhedsretten gennem en række særlovgivninger for specifikke aktiviteter på det samlede havområde (op til indenfor 200 sømil fra kysten) og disse regler administreres af en række forskellige statslige myndigheder, fx udnyttelsen af olie- og gas i undergrunden, udnyttelsen af vedvarende energi på havet, etablering af elforsyningsnet på søterritoriet, indvinding af råstoffer, udøvelse af fiskeri og forsvarsaktiviteter, regulering af sejlads, samt beskyttelse af miljø, natur og kulturhistoriske interesser.

Endvidere indeholder kystbeskyttelsesloven regler om inddæmninger eller opfyldninger, udførelse af anlæg eller anbringelse af faste eller forankrede indretninger eller genstande, anbringelse af fartøjer, der agtes anvendt til andet end sejlads og om uddybninger eller gravninger. Desuden regulerer havneloven anlæg af havne og havneinfrastruktur. Endelig er kommunalbestyrelserne tillagt kompetence til at behandle ansøgninger om visse bade- og bådebroer.

Gennemførelse af kystforvaltningsstrategier må forventes at medføre større gennemsigtighed og koordinering af aktiviteter i kystzonen generelt, samt åbne for flere muligheder end den eksisterende lovgivning.

Gennemførelsen af maritim fysisk planlægning må overordnet set forventes at medføre en hensigtsmæssig planlægning for udnyttelsen af de marine områder til konkrete sektoraktiviteter. Derudover må maritim fysisk planlægning forventes at medføre forudsigelighed for investorer når det gælder adgangen til det marine rum, sektorintegration, forenkede beslutningsprocedurer og dermed regelforenklinger. Endelig må maritim fysisk planlægning forventes at medføre en mere effektiv tilgængelighed af data om havet, og de havbaserede aktiviteter.

En væsentlig forudsætning for maritim fysisk planlægning er således etableringen af et fælles datagrundlag, som kan stilles til rådighed og bruges af alle parter under planlægningsprocessen. I dag findes relevante informationer hos en række forskellige myndigheder og institutioner, og er tilgængelige på flere måder, så de ikke nødvendigvis kan sammenstilles på en måde, der giver et sikkert eller overskueligt overblik over givne aktiviteter og forhold på havet. En konsekvens af maritim fysisk planlægning kan være, at de relevante myndigheder og institutioner i fremtiden arbejder målrettet for tilvejebringelsen af et fælles datagrundlag, der omfatter både havets geografiske og miljømæssige forhold samt eksisterende anvendelser af marine ressourcer og havområder. Grundet havets grænseoverskridende natur må dette ske i tæt samarbejde med lande, som Danmark deler havområder med. Geodatastyrelsen har i de seneste år, bl.a. gennem implementering af INSPIRE direktivet arbejdet med etableringen af et sådant datagrundlag i form af en fælles digital infrastruktur for geodata. Denne infrastrukturtilgang vil kunne anvendes til at etablere det fælles datagrundlag for maritim fysisk planlægning.

Forslagets økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser:

Kommissionen har udarbejdet en konsekvensvurdering af forslaget. Konsekvensvurderingens overordnede begrundelse for forslaget er at sikre ressourceeffektivitet og vækst gennem en integreret og sammenhængende beslutningsproces frem for en sektorbaseret tilgang til forvaltning af havarealer og kystzoner. Vurderingen peger på en række positive økonomiske virkninger, som følger af gennemførelsen af maritim fysisk planlægning og – i kystzoneforvaltning, navnlig:

- Lavere transaktionsomkostninger for maritime virksomheder i kraft af hurtigere og mere strømlinet beslutningstagning og øget gennemsigtighed.
- Øget sikkerhed for private investeringer, herunder øget sikkerhed, når det gælder finansiering til offshore-investeringer.
- Bedre udnyttelse af havarealerne og optimal kombineret udnyttelse af kyst- og havområder.
- Mere attraktive kystregioner som følge af bevaring af naturområder og rekreative områder.
- Lavere koordinationsomkostninger for offentlige myndigheder som følge af øget effektivitet og gennemsigtighed.
- Innovation og forskning: behov for data om maritim fysisk planlægning og kystforvaltning kan bidrage til forbedret dataindsamling og analyse af planlægningen samt et bedre

vidensgrundlag om samspelet og komplementariteten mellem anvendelsesformer og havmiljø.

- Bedre og mere integrerede data og oplysninger.

Kommissionen peger på, at gennemførelsesomkostningerne til kystzoneforvaltning i hele EU anslås at udgøre 200 mio. Euro i startomkostninger og 20 mio. Euro i årlige driftsomkostninger.

Opgørelsen af startomkostningerne vurderes af Kommissionen at være usikre, da de afhænger af den nationale og regionale sammenhæng i medlemslandene.

Kommissionen vurderer, at det ikke er muligt at opgøre omkostningerne ved gennemførelsen af maritim fysisk planlægning, fordi der mangler data for hele EU. Uanset variationerne i de samlede omkostninger vurderes det overordnede cost-benefit-forhold dog at være positivt.

Det vurderes, at der er stor usikkerhed forbundet med Kommissionens beregninger over forslagets omkostninger, der bygger på spørgeskemaundersøgelser, projekter og enkelte case studier.

Kommissionens vurderinger kan kun med stor forsigtighed anvendes som udgangspunkt for en vurdering af konsekvenserne i forhold til danske forhold.

Statsfinansielle konsekvenser:

Kravene, herunder detaljeringsgrad, institutionelt set-up og beslutningsprocedurer knyttet til direktivforslagets tre delelementer 1) havplanlægning, 2) kystforvaltningsstrategier og 3) etablering af et fælles datagrundlag er ikke defineret i direktivet, men bestemmes af medlemslandene i forbindelse med gennemførelsen. Da det på nuværende tidspunkt ikke er besluttet, hvordan disse processer skal gennemføres i Danmark, mangler der en række afgørende forudsætninger for en konkret beskrivelse af de økonomiske konsekvenser for Danmark.

Man kan illustrere de administrative omkostninger ved gennemførelsen af maritim fysisk planlægning ved at sammenligne med tilsvarende større planopgaver. Således var der afsat ca. 12 årsværk pr. år i 2006-2007 til udarbejdelsen af Fingerplanen for hovedstadsområdet, inklusiv GIS og data. Der er afsat ca. 4 årsværk til den aktuelle revision. Fingerplanen byggede på et omfattende, tidligere plangrundlag, hvilket til en vis grad svarer til, at en evt. kommende havplan kan bygge på vandplaner, havstrategier, en række sektorplaner, for eksempel for vindmøller, samt eksisterende aktiviteter i de marine farvande, for eksempel sejlruter og akvakultur.

En forudsætning for implementering af direktivet er tilvejebringelse af et tilstrækkeligt datagrundlag og koordinering af eksisterende data for at kunne foretage en kortlægning af de marine farvande i overensstemmelse med direktivforslagets minimumskrav. Direktivforslaget overlader det imidlertid til medlemslandene selv at definere det nærmere databehov til brug for gennemførelsen af maritim fysisk planlægning. Vurderingen af behovet for data og de økonomiske konsekvenser af dette behov kan således ikke konkretiseres nærmere, før der er truffet beslutning om, hvordan opgaven løses i Danmark.

Ved etablering af et fælles datagrundlag for maritim fysisk planlægning kan der henvises til en business case udarbejdet af Geodatastyrelsen i 2012 i samarbejde med seks centrale maritime myndigheder (Naturstyrelsen, NaturErhvervstyrelsen, Energistyrelsen, Søfartsstyrelsen, Kystdirektoratet og Geodatastyrelsen) og en ekstern konsulent. Business casen tager udgangspunkt i etableringen af en fælles digital infrastruktur for Geodata, der dækker basale krav i forbindelse med de syv myndigheders sagsbehandling af maritime forhold. Det skal understreges, at business casen ikke forholder sig til direktivforslagets krav til maritim fysisk planlægning, idet den blev udarbejdet før forslaget blev offentliggjort. Men casen kan illustrere den kommende samarbejdsflade mellem relevante myndigheder.

Vurderingen af omkostningerne ved etablering af en absolut minimumsmodel for et fælles datagrundlag for maritim fysisk planlægning med udgangspunkt i de operationelle krav i direktivudkastet kan på nuværende tidspunkt skønnes til en merudgift på ca. 600.000 kr. Dette skøn bygger bl.a. på oplysninger vedr. omkostninger ved lignende datagrundlag for Belgien, og er behæftet med usikkerhed.

Indtil kravene, herunder institutionelt set-up, detaljeringsgrad, databehov og beslutningsprocedurer knyttet til maritim fysisk planlægning er defineret i Danmark, vil det ikke være muligt at angive nøjagtigt, hvor store de administrative omkostninger vil blive.

Der er igangsat koordination mellem de myndigheder, som vurderes at blive berørt af forslaget, med henblik på tidlig interesseidentifikation i forhold til at definere disse krav. Koordinationen sker mellem Transportministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Erhvervs- og Vækstministeriet, Fødevarerministeriet, Kulturministeriet, Forsvarsministeriet og Miljøministeriet, som varetager formandskab og sekretariatsfunktioner i relation til koordineringsopgaven.

Miljøministeriet har søgt at foretage et foreløbigt skøn over statsfinansielle omkostninger forbundet med gennemførelsen af direktivet, som peger på mulige udgifter i størrelsesordenen 9,6 – 21 mio. kr. årligt i startomkostninger over en 3-årig periode og 3,4 – 4,4 mio. kr. i årlige driftsudgifter.

Nedenstående tabel viser en oversigt over estimerede mulige merudgifter for staten til etablering af direktivforslagets tre delelementer 1) havplanlægning, 2) kystforvaltningsstrategier og 3) etablering af et fælles datagrundlag. Der er ikke medtaget merudgifter vedr. revision af planer og strategier. En del af udgifterne (9 mio. kr.) forventes at udgøre forøgede årsværk i en opstartsfasen, som forventes puljet fra involverede ministerier.

Arbejdsopgave		Skønnet merudgift for staten
1.	Udarbejdelse af havplaner	
	Initialomkostning	5,8 mio. kr./år (3-årig periode)
	Drift	(dækkes af eksisterende årsværk)
2.	Udarbejdelse af kystforvaltningsstrategier	
	Initialomkostning	3,2 mio. kr./år (3-årig periode)
	Drift	1,4 mio. kr./år

3.	Etablering af fælles datagrundlag		
	MSDI-model	Initialomkostning	8 – 12 mio. kr.
		Drift	2 -3 mio. kr./år
	Minimumsmodel	Initialomkostning	0,6 mio. kr.
		Drift	0

Merudgifter afholdes jf. budgetvejledningen indenfor eksisterende bevillinger.

Forslaget har som udgangspunkt ikke negative økonomiske konsekvenser for kommuner eller regioner.

Erhvervsadministrative konsekvenser:

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige erhvervsadministrative konsekvenser. Tværtimod vurderes gennemførslen af et maritimt fysisk planlægningssystem at medføre større investeringssikkerhed for virksomhederne.

Samfundsøkonomiske konsekvenser:

Et konsulentarbejde (Policy Research Corporation, 2010), som er bestilt af EU-Kommissionen, opregner 4 væsentlig gevinster ved maritim fysisk planlægning: (1) bedre samordning og enklere beslutningsprocesser, (2) bedre retssikkerhed for alle interessenter på havet, (3) styrket samarbejde over grænserne, og (4) bedre sammenhæng til andre plansystemer, fx på land. Dette vil, efter konsulenternes opfattelse, føre til klare samfundsøkonomiske fordele, når projektet er fuldt gennemført, på i det mindste følgende områder: (1) gevinster ved samordning mellem myndighederne, (2) lavere omkostninger ved sagsbehandlingen, (3) lave omkostninger for maritime virksomheder, (4) mere forudsigelighed giver bedre investeringsklima for de maritime sektorer. Konsulentrapporten forsøger at kvantificere disse gevinster. Under en række forudsætninger om udviklingen i de maritime erhverv og den offentlige regulering, bedømmes gevinsterne på EU plan til mellem € 230 mio. og € 1,9 mia. i 2020, og til mellem € 665 mio. og € 3,4 mia. i 2030. Størstedelen af gevinsterne menes at opstå ved, at fremtidige konflikter og fejlinvesteringer undgås. Til sammenligning vurderes de maritime erhvervs værdiskabelse på EU-plan i 2010 at være € 104 mia., hvoraf olie- og gasudvinding står for omkring 90 %. Beløbene er ikke fordelt på medlemslandene, men eftersom Danmarks havareal er relativt stort og de danske maritime sektorer er relativt tunge, er der grund til at tro, at Danmark vil kunne høste sin forholdsmæssige del af gevinsterne ved en overordnet maritim fysisk planlægning.

En kystforvaltningsstrategi med særlig fokus på yderligere koordinering må forventes at give større sammenhæng i administrationen mellem myndigheder, mere gennemsigtighed og forudsigelighed for borgerne, samt sammenhæng mellem planlægning for havet og for land.

7. Høring

Forslaget har været sendt i høring den 13. marts 2013 til 53 interessenter samt til samtlige kommuner og Regioner. Der er ved høringsfristens udløb den 17. april modtaget høringssvar fra 8 høringsspartere.

Advokatrådet finder, at råstofanlæg eventuelt bør tilføjes som en sektoraktivitet i artikel 7. Desuden finder man, at samfundsmæssige forhold i udkantsområderne i kystzonerne eventuelt bør tilføjes som forhold, der skal tages i betragtning under punkterne b) og e) ved udarbejdelsen af strategierne for integreret kystzoneforvaltning. Når det gælder artikel 16, stk. 1, pkt. b vedr. gennemførelsesretsakter, finder Advokatrådet, at der af retssikkerhedsmæssige grunde bør fastsættes nærmere rammer i direktivet.

Dansk Land- og Strandjagt er generelt imod forslaget, idet man finder, at maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning er et rent dansk anliggende.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) finder, at direktivforslaget hierarkisk burde være placeret under havstrategidirektivet som et værktøj, således, at havnaturens integritet har forrang frem for økonomiske og sociale interesser. Til forslagets artikel 5, litra d), finder DN behov for en opstramning, således, at ”*standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenesterne*” erstattes af ”*vende tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenesterne til forbedringer*”. DN finder endvidere, at formuleringen i artikel 5 om klimasikring af havområderne ikke er velgennemtænkt fordi der ingen redskaber er hertil, hvorimod der for kystområderne er behov for decideret vejledning i hvorledes både samfundsværdier og værdifulde (habitat-) naturtyper kan sikres. DN lægger også stor vægt på mest mulig synergi med de direktiver, der har overordnede målsætninger såsom havstrategidirektivet og vandrammedirektivet. DN finder, at procesdirektivet bør udbygges med et annex med de nødvendige krav, dokumentationer og det hierarki der bør ligge til grund for beslutninger. Endelig vurderes det afgørende for direktivets legitimitet, hvordan den strategiske miljøanalyse og offentlige inddragelse tilrettelægges og udføres.

Danske Råstoffer støtter forslagets intention om at indføre et system, der kan adressere den skærpede konkurrence om arealerne på havet, og finder at man fra dansk side bør arbejde for at få tilføjet de marine råstoffer i artiklerne 5, 7 og 8.

Foreningen af Lystbådehavne i Danmark finder det afgørende, at der fra dansk side arbejdes for at sikre en enkel og meningsfuld ramme for den maritime fysiske planlægning, som ikke fører til øgede udgifter eller tunge og omfattende ansøgningsprocedurer for lystbådehavne. Foreningen finder endvidere, at forslaget og gennemførelsen heraf bør muliggøre, at nuværende driftsopgaver knyttet til lystbådehavne kan fortsætte uhindret.

Rederiforeningerne støtter forslaget, og finder at man fra dansk side bør arbejde for at få tilføjet marine råstoffer som en sektoraktivitet i artiklerne 5, 7 og 8.

Vindmølleindustrien har for nu ingen bemærkninger til forslaget, men opfordrer myndighederne til at sikre en mere klar ansvarsfordeling i relation til de maritime aktiviteter, end tilfældet er i dag.

WWF roser forslaget for at tage udgangspunkt i den økosystembaserede tilgang og for, at der kræves sammenhæng mellem forvaltningen af kysterne og de åbne farvande samt koordinering mellem medlemslande, der har farvande, der støder op til hinanden. Det findes yderligere meget

positivt, at der er tale om et rammedirektiv, som i høj grad sikrer proportionalitet og nærhed for medlemslandene. WWF finder imidlertid, at forslaget generelt har for stor fokus på økonomisk vækst frem for økosystemerne og miljøet.

Rammenotatet om forslaget har den 30. april 2013 været forelagt miljøspecialudvalget i skriftlig høring. Der er fremkommet 2 høringssvar i forbindelse med høringen.

Dansk Industri (DI) hæfter sig ved, at forslaget ikke indeholder en særlig tydelig afgrænsning overfor VVM direktivets virkemåde på havterritoriet, og der savnes en tydeliggørelse af, hvorvidt mekanismen i direktivet om miljøvurdering af planer og programmer skal anvendes som en del af forslaget eller som en selvstændig procedure efter miljøvurderingsdirektivets anvisninger. DI finder endvidere, at den nyeste ændring af planloven om bl.a. planlægning af kystzoner bør indgå i et nationalt ramme/grundnotat for at fastlægge et nationalt oplæg til, hvor langt ind i landet denne planlægning skal ramme. Det undrer i øvrigt DI, at direktivforslaget ikke har været inddraget synligt i forbindelse med den nyeste planlovsændrings regler om kystzonelovgivning.

Danske Havne (DH) er overordnet positive overfor forslaget og ser et klart behov – og merværdi i – at fortsætte arbejdet hen imod en fælles tilgang til MFP på EU plan med en tilhørende national strategi. DH bakker op om, at der sikres bedre sammenhæng mellem de forskellige politikområder og anbefaler, at der arbejdes for en ”one point of contact” løsning på tværs af de danske ministerier. DH peger endvidere på en række forhold, der bør tages højde for ifm udarbejdelsen af planer og strategier. Det gælder (1) planlagte og fremtidige havneudvidelser, (2) naturudpegelser, der spiller sammen med eksisterende aktiviteter og ikke spænder ben for udvikling (3) fremtidssikrede sejlruiter, (4) fortsat mulighed for at vedligeholde og udvide infrastruktur til søs (5) oprensning, uddybning og bortskaffelse af oprensningsmateriale (6) eksisterende og nye klappladser, (7) virksomheder på havnene med udledningsbehov, og (8) adgang til biomonitorering ved havne og til søs.

Rammenotat om forslaget blev den 20. november 2013 behandlet i Miljøspecialudvalget. Der var følgende bemærkninger.

Danmarks Naturfredningsforening støtter grundlæggende op om forslag og dansk holdning. Foreningen lægger vægt på, at direktivforslaget ikke kommer til at afvikle eller ændre på andre direktiver på området.

8. Forhandlingsituationen

Forslaget afventer 1. behandling i Rådet og Europa-Parlamentet. Forhandlinger om forslaget har fundet sted i en ad hoc gruppe i Rådsregi, ”Friends of the Presidency group”.

Der tegner sig et billede af de medlemslande, der støtter hensigten med forslaget om at fremme vækst og sektorintegration i den maritime sektor på den ene side, og de medlemslande, der finder, at maritim fysisk planlægning suverænt er medlemslandenes kompetence på den anden side.

Nogle medlemslande støtter, at forslaget omfatter integreret kystzoneforvaltning som et målrettet værktøj til at imødegå nye udfordringer i EU's kystzoner som klimaændringer og erosion samt et stigende pres fra menneskelige aktiviteter på en integreret, sammenhængende og koordineret måde, på tværs af EU's grænser. Nogle medlemslande finder, at integreret kystzoneforvaltning ikke bør reguleres på EU-niveau men forblive medlemslandenes suveræne kompetence. En række medlemslande har tilkendegivet, at man er villig til at arbejde for at kompromisforslag, som i videst muligt omfang sikrer, at der tages højde for visse medlemslandes holdninger til kompetencespørgsmål, samtidig med, at integreret kystzoneforvaltning adresseres.

Der lægges generelt op til, at medlemslandene skal have større fleksibilitet ved gennemførelsen af maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning. Hovedparten af medlemslande støtter således en strengt processuel ramme for hvordan maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning gennemføres.

Den overvejende del af medlemslandene støtter, at rapporteringsforpligtelserne i medfør af forslaget minimeres mest muligt, ligesom den overvejende del af medlemslandene finder, at fristerne for at gennemføre direktivet bør forlænges. Mange medlemslande er uenige i, at Kommissionen kan fastsætte bestemmelser, som indenfor nærmere afgrænsede emner specificerer, hvordan direktivets krav konkret opfyldes (gennemførelsesretsakter). Hovedparten af medlemslandene ønsker konkrete administrative opgaver i forbindelse med gennemførelsen af direktivets krav nærmere præciseret i direktivteksten.

Formandskabet forventer, at medlemslandene kan nå til politisk enighed om en fælles holdning ved Rådsmødet den 17. december 2013.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment. Regeringen vurderer, at forslaget kan fremme en bæredygtig økonomisk vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene og en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne via sektorintegration og sammentænkning af eksisterende nationale sektorplaner og tilladelser til aktiviteter på havet. Regeringen vurderer, at den økosystembaserede tilgang udgør et målrettet værktøj til at facilitere bæredygtig vækst.

Regeringen kan tilslutte sig den grundlæggende reguleringstilgang i forslaget, som indebærer en processuel ramme for udarbejdelsen og gennemførelsen af maritim fysisk planlægning og kystforvaltningsstrategier, og lægger i den forbindelse vægt på, at indholdet af maritim fysisk planlægning og kystforvaltningsstrategier, herunder eventuelle mål og prioriteringer, til fulde bør overlades til medlemslandene. Planlægning for udnyttelsen af de marine områder til konkrete sektoraktiviteter, som for eksempel vedvarende energi og råstofindvinding, bør således ikke reguleres på EU-niveau, men skal ske i forbindelse med den nationale gennemførelse af maritim fysisk planlægning.

Det er med forslaget usikkert, hvilken rækkevidde art. 16 om gennemførselsretsakter er tiltænkt. Det er regeringens opfattelse, at der i direktivteksten bør skabes fuld klarhed herom, og det bør sikres, at hjemmelen ikke bliver så bred, at den skaber mulighed for kommissionsretsakter, som vil bryde det grundlæggende princip om, at det er medlemslandene, der fastlægger indhold og ambitionsniveau i maritim fysisk planlægning og kystforvaltningsstrategier.

Regeringen vil i forhandlingerne søge tilslutning til, at konkrete administrative forpligtelser i forbindelse med gennemførslen af direktivets krav præciseres i direktivteksten.

Regeringen finder, at direktivforslagets frister for national implementering bør forlænges således, at landene overlades tilstrækkelig tid til at sikre den mest effektive og målrettede gennemførelse af direktivets krav.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg ved grund- og nærhedsnotat den 17. april 2013.

PUNKT 3

Kommissionens forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald (for så vidt angår inspektioner) KOM(2013)516

Revideret notat

Tidligt forhandlingsoplæg

1. Resume

Forslaget har til formål, at imødegå illegal eksport af farligt affald og af affald til deponering uden for EU ved at sikre en mere ensartet gennemførelse af kontrolbestemmelserne i forordningen om overførsel af affald i hele EU. Virkemidlerne er 1) minimumskrav til inspektioner i hele EU, 2) krav om inspektioner af affaldsbehandlingsanlæg og stikprøvekontrol af overførsler af affald samt 3) mulighed for at kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler og kontrol af emballering. Medlemslandene skal prioritere indsatsen på baggrund af konkrete risikovurderinger og den skal beskrives i årlige inspektionsplaner.

Det vurderes, at det vil koste ca. 1-2 årsværk – faldende til ½- 1 årsværk efter 2-3 år - for staten at formalisere det arbejde, der allerede foregår vedrørende inspektioner – både vedrørende planlægningsaspektet og vedrørende udførelsen af inspektionerne. Krav om dokumentation fra mistænkte forventes ikke at ville påføre medlemsstaterne yderligere omkostninger, og vil i overensstemmelse med forurenere-betaler-princippet kun medføre udgifter for de virksomheder, hvor der er en konkret begrundet mistanke om, at der foregår ulovlige overførsler af affald. Det er Kommissionens vurdering, at de samlede udgifter forbundet med forslaget vil kunne opvejes af de økonomiske og sociale fordele ved forslaget, herunder mere ensartede konkurrencevilkår på markedet for affald, potentielt flere arbejdspladser i affaldssektoren i EU, mindre tab af ressourcer, sparet oprydning efter forureninger, og sparet tilbagetagning af ulovlige overførsler af affald. Det er vurderingen, at forslaget vil have en begrænset positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet i Danmark. For EU som helhed er påvirkningen positiv.

2. Baggrund

Medlemslandene modtog den 22. juli 2013 Kommissionens ovennævnte forslag fra Rådssekretariatet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 192, og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget prioriteres af det Litauiske formandskab og var sat på dagsordenen til politisk drøftelse på Rådsmødet den 14. oktober 2013.

Det forventes, at det kommende græske formandskab vil forsøge at opnå enighed om forslaget med Europa Parlamentet ved 1. behandling i begyndelsen af 2014.

3. Formål og indhold

Forslaget har til formål, at imødegå illegal eksport af farligt affald og af affald til deponering uden

for EU ved at sikre en mere ensartet gennemførelse af kontrolbestemmelserne i forordningen. Virkemidlerne er 1) minimumskrav til planlægning af inspektioner i hele EU, 2) krav om kontrol af affaldsbehandlingsanlæg og stikprøvekontrol, samt 3) mulighed for at kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler og for kontrol af emballering.

Der henvises i forslaget til, at illegale transporter af farligt affald eller af affald til deponering udenfor EU vurderes at have et betydeligt omfang og ofte med alvorlige konsekvenser for miljøet eller menneskelig sundhed i de områder, hvor transporterne ender. Der henvises endvidere til, at manglen på harmoniserede inspektionsprocedurer underminerer det indre markeds funktion og at lovlige virksomheder sættes i en økonomisk dårligere situation p.g.a. ulige vilkår som følge af store forskelle i håndhævelsen i de enkelte EU-lande. Det anføres videre, at en styrket tillid til systemet for overførsel af affald blandt erhvervsdrivende, vil tilskynde virksomheder i genanvendelses- og affaldshåndteringssektoren til at investere og skabe nye job.

Forslaget indeholder følgende elementer:

1) Krav om planer for inspektioner:

- Krav om at medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder udarbejder planer for inspektioner, der dækker hele landet og alle overførselstyper (vej, hav, jernbane), inspektioner af anlæg og virksomheder, og som omfatter følgende elementer:
- strategi og målsætning med angivelse af ressourcer
- fordeling af opgaver mellem myndigheder
- samarbejdsmetoder for involverede myndigheder
- en vurdering af uddannelsesbehovet og bestemmelser om regelmæssige uddannelsesprogrammer
- risikovurderinger
- prioritering og en beskrivelse af disse
- oplysninger om antal og typer af inspektioner
- offentliggørelse af planerne
- et-årlig revision af planerne med evaluering

Forslaget normerer ikke antallet af inspektioner med overførsler af affald (stikprøver).

2) Krav om tidlig inspektion af affaldsvirksomheder og stikprøvekontrol

Krav om at medlemsstaterne indfører bestemmelser om inspektion af anlæg og virksomheder, der håndterer affald og stikprøvekontrol af overførsler af affald eller den derved forbundne nyttiggørelse eller bortskaffelse.

3) Dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler:

Direkte hjemmel til, at de kompetente myndigheder af mistænkte for ulovlige overførsler kan kræve dokumentation for, a) at der er tale om en overførsel af et produkt og ikke overførsel af affald samt b) dokumentation for behandlingsform og behandlingsstandard på nyttiggørelsesanlæg.

Desuden etableres der direkte hjemmel til, at det kan kontrolleres, at affaldet er passende

emballeret.

4) Andre elementer:

- Hjemmel til, at Kommissionen kan vedtage delegeret retsakter vedrørende tekniske og organisationsmæssige krav til den praktiske gennemførelse af elektronisk dataudveksling ved forelæggelse af dokumenter og oplysninger under forordningens kontrolsystem og det foreslås, at forordningen tilpasses TEUF artikel 291 for så vidt angår retsakter, der skal vedtages efter den nye udvalgsprocedure. Artikel 59 i forordning 1013/2006 opregner på hvilke området det er tilfældet.
- Definition af genbrug indsættes i forordningen svarende til affaldsdirektivets definition.

4. Europa Parlamentets udtalelser

Sagen er oversendt til Parlamentets miljøudvalg (ENVI), som endnu ikke har påbegyndt sin behandling af sagen. Miljøudvalgets stillingtagen forventes ultimo januar 2014 og Parlamentets samlede stillingtagen forventes i marts 2014.

5. Nærhedsprincippet

Udover det faktum, at overførsler af affald er grænseoverskridende, angiver Kommissionen i sin analyse, at forudsætningen for et velfungerende indre marked for affald er effektive inspektioner. Herved sikres lige konkurrencevilkår, og det sikres at miljø og sundhed ikke udsættes for fare. Det anføres også, at dårlig håndhævelse i ét land øger håndhævelsesbyrden i andre lande og betyder, at de ikke- lovlydige virksomheder kan ”port-shoppe”. Endelig påpeges det, at såfremt miljøpåvirkningen i tredjelande af EU produceret affald skal mindskes, er det nødvendigt, at EU adresserer det svageste led i kæden – håndhævelsen.

Da formålet med forslaget vedrører indsats overfor grænseoverskridende forurening og bidrager til, at der skabes ens konkurrencevilkår i medlemslandene og da formålet med forslaget samlet set vurderes bedst at kunne indfries ved hjælp af regulering på fællesskabsniveau, finder Regeringen, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Konsekvenser for Danmark

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

Området er reguleret i miljøbeskyttelsesloven, affaldsbekendtgørelsen, bekendtgørelse om overførsel af affald samt miljøtilsynsbekendtgørelsen.

Kravene til planlægning af inspektioner og krav om kontrol af affaldsbehandlingsanlæg og stikprøvekontrol kan kræve mindre justeringer og præciseringer i bekendtgørelse nr. 421 af den 8. juni 2012 om overførsel af affald. De indholdsmæssige krav – bortset fra kravet om evaluering og offentliggørelse – opfyldes alle i Danmark, men de vil skulle formaliseres.

For så vidt angår den direkte hjemmel til at kræve dokumentation af mistænkte for ulovlige overførsler, hvor myndighederne tidligere har anvendt miljøbeskyttelsesloven bestemmelser, vil det

betyde, at myndighederne ved kontrol af overførsel af affald, får direkte hjemmel i forordningen.

Forslagets økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser:

Kommissionens vurdering af forslagets økonomiske konsekvenser:

Kommissionen angiver, at de medlemslande, der allerede udfører inspektioner vil få små ekstra omkostninger og formentlig endda lavere omkostninger, såfremt flere andre lande udfører bedre inspektioner. De lande, der ikke p.t. udfører inspektioner, vil få ekstra omkostninger til inspektører, forberedelse og udøvelse af inspektionerne, anlægsudgifter til IT. Kommissionen vurderer, at det samlet vil koste medlemslandene 4. mio Euro/ 30 mio kr. om året.

Kommissionen angiver uddybende, at følgende er lagt til grund:

- at én inspektør i et år koster 40-80.000 Euro/300.000-600.000 kr. og at der i gennemsnit skal bruges to inspektører for at leve op til forpligtelsen.
- at én inspektions-dag koster 1000-1800 Euro/ 7500-13.500 kr.
- at IT-investeringer for én inspektør koster 10.000 Euro/75.000 kr. i engangsudgift

Kommissionen vurderer videre, at disse udgifter muligvis opvejes af de økonomiske og sociale fordele og/eller finansieres af øgede indtægter fra bøder. Ifølge analysen vil udgifterne til de ekstra inspektioner blive tjent ind igen, såfremt 1 pct. af alle årlige inspektioner udløser gennemsnitlige bøder. Kommissionen angiver videre, at såfremt fire store sager om tilbagetagning af en ulovlig overførsel eller én alvorlig oprydningssag undgås om året, vil der samlet set være tale om en økonomisk gevinst. Der henvises bl.a. til Probo Koala oprydningen i Elfenbenskysten, der kostede 152 mio. Euro/1,1 mia. kr. samt til en tilbagetagnings sag fra Nigeria til Nederlandene, der kostede 1,2 mio. Euro/9 mio. kr.

Det er Kommissionens vurdering, at øgede udgifter til inspektioner ikke vil blive videreført til erhvervslivet. Kun i tilfælde af ulovlige aktiviteter vil erhvervslivet få udgifter i form af bøder, hvilket er i overensstemmelse med forurenere-betaler-princippet.

For så vidt angår muligheden for at kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler, vurderer Kommissionen, at det ikke vil påføre medlemsstaterne yderligere omkostninger, da det er erhvervslivet, der skal frembringe oplysningerne. Det er videre Kommissionens vurdering, at det i overensstemmelse med forurenere-betaler-princippet kun er de virksomheder, hvor der er en konkret begrundet mistanke om ulovligheder, der vil blive underlagt dokumentationskravet og dermed påført udgifter. Omfanget af udgifterne er ikke angivet.

Derudover angiver kommissionen følgende økonomiske fordele: flere arbejdspladser (der henvises til Rotterdam havn, hvor skærpet kontrol skabte 22 nye jobs for toldere og affaldsbehandlere), fordele for det indre marked for affald i form af lige konkurrence og dermed potentielt flere arbejdspladser i affaldssektoren i EU og mindre tab af ressourcer (ressourcerne i affaldet udnyttes ikke optimalt på ulovlige sub-standard anlæg og værdifulde råstoffer går til spilde).

Regeringen er overordnet enig i Kommissionens vurderinger af økonomiske konsekvenser, herunder økonomiske fordele. Udgiftsniveauet for Danmarks vedkommende ligger i den højeste

ende af Kommissionens estimer.

Statsfinansielle konsekvenser.

Det er Regeringens vurdering, at det umiddelbart vil koste 1-2 årsværk at formalisere det inspektionsarbejde, der allerede foregår, i overensstemmelse med Kommissionens forslag vedrørende kravet om udarbejdelse af planer for inspektioner og vedrørende udførelsen af inspektioner, omfattende bl.a. opstilling af målsætninger, fastlæggelse af arbejdsfordeling mellem myndigheder, uddannelse, risikovurdering, offentliggørelse og revision. Efter en kortere indfasningsperiode på 2-3 år må det forventes, at årsværkforbruget vil stabilisere sig på ½-1 ekstra årsværk. Omkostninger i forbindelse hermed vil blive afholdt indenfor Miljøministeriets egne rammer.

For så vidt angår krav om dokumentation fra mistænkte, er Regeringen enige i Kommissionens analyse af, at det ikke vil påføre medlemsstaterne yderligere omkostninger, da det er erhvervslivet, der skal frembringe dokumentationen.

Erhvervsadministrative konsekvenser.

Regeringen er enig i Kommissionens analyse af, at det i overensstemmelse med forurenerebetaler-princippet kun er de virksomheder, hvor der er en konkret begrundet mistanke om ulovligheder, der vil blive underlagt dokumentationskravet og dermed påført udgifter. Omfanget vurderes ikke at være væsentligt.

Samfundsøkonomiske konsekvenser.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af de samlede samfundsøkonomiske konsekvenser, som angivet ovenfor.

Beskyttelsesniveau:

Det er vurderingen, at forslaget vil have en begrænset positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet i Danmark, idet der indføres regulering og formalisering af arbejde, der allerede foregår ved planlægning og udførelse af inspektioner på områder, der hidtil har været ureguleret eller ikke så præcist reguleret. For EU som helhed er påvirkningen positiv.

7. Høring

Almindelig høring

Forslaget er udsendt i almindelig høring den 15. juli 2013 med frist til den 30. august 2013. Der er indkommet høringssvar fra Dansk Industri, Dansk affaldsforening, Dansk Transport og Logistik, H.J. Hansen Genvindingsindustri A/S og ITD. Bemærkningerne er gengivet nedenfor.

Banedanmark og Advokatrådet har meddelt, at de ikke har haft bemærkninger til forslaget.

Dansk Industri (DI) støtter bestræbelserne på at ensarte og højne håndhævelsen af forordningen i alle medlemsstaterne, da forordningen anvendes forskelligt i de enkelte medlemsstater og derfor udgør en væsentlig konkurrenceparameter for danske virksomheder, som overfører affald til

nyttiggørelse i andre EU-medlemsstater. Særligt reglerne om, at medlemslandene skal udarbejde planer for inspektioner vil efter DI's opfattelse bidrage til at skabe ensartet håndhævelse af forordningen i EU.

DI forventer, at de danske myndigheder i større grad fokuserer sin indsats på ulovlige transporter af affald som produkt, hvor der ligger en stor miljømæssig gevinst. Endelige forventer DI, at adgang til at kræve yderligere oplysninger kun anvendes, hvor der er mistanke om ulovlig transport.

Dansk Affaldsforening bifalder generelt et øget fokus på tilsyn, og at der skal udarbejdes planer for inspektioner, som bl.a. skal omfatte fordeling af opgaver mellem myndigheder, der er involveret i inspektionerne. Det bør overvejes, om alle involverede myndigheder, hver især skal have en plan eller om det kan organiseres. Planer skal også indeholde en vurdering af behovet for uddannelse af kontrollører og bestemmelser om regelmæssige uddannelsesprogrammer. Dansk Affaldsforening vil gerne bidrage til uddannelse og videns udveksling mellem de kommunale "kontrollører". Det bør overvejes at rykke den årlige evaluering af målene til en 4-års plan i stedet for. Sluttelig bifalder Dansk Affaldsforening, at der især fokuseres på farlige og problematiske affaldsstrømme, da det efter foreningens opfattelse er her, der virkelig kan gøres en miljø- og arbejdsmiljøforskel.

Dansk Transport og Logistik (DTL) finder det positivt, at der gøres en indsats for, at alle medlemsstater lever op til forordningens regler af hensyn til en høj miljøstandard, og fordi uens regler medfører konkurrenceforvridning for de europæiske virksomheder. Set med danske virksomheders øjne er det vigtigt, at særligt modtagerlandene ligeledes møder forordningens krav. DTL finder, at Miljøstyrelsen må bero sig på udenlandske myndigheders kontrol af ikke danske modtageanlæg. DTL støtter, at myndighederne kan kræve dokumentation ved mistænkelige eksporter. Det opleves dog allerede i dag, at Miljøstyrelsen ofte beder om denne dokumentation.

DTL savner et direkte krav i forordningen om, at transportører af affald skal være registreret i nationale registre og savner ligeledes et krav om, at medlemsstaterne anderkender og anvender andre medlemsstaters registreringer. DTL foreslår ligeledes, at brancheorganisationerne informeres løbende (årligt) om medlemsstaternes analyse og identificering af problematiske affaldsstrømme, således at organisationerne kan informere og vejlede markedets aktører, herunder give feed-back til Miljøstyrelsen.

H.J. Hansen A/S bemærker, at der ikke er nogen frist for fremsendelse af dokumentation og forslår, at sådan en tilknyttes. Ligeledes bemærkes det, at der kan opstå diskussion om, hvor detaljeret dokumentationen skal være i lyset af, at virksomhederne ligeledes kan være konkurrenter på teknologi (forretningshemmeligheder).

ITD – Brancheorganisation for den danske vejgodstransport støtter forslaget om at sikre en mere ensartet kontrol gennem minimumskrav til inspektioner i hele EU. ITD henstiller til, at kontrollerne af affald tilrettelægges, så de ikke generelt medfører forsinkelser og øgede omkostninger for de virksomheder, der udfører lastbiltransport af affald.

ITD foreslår, at der udarbejdes en guideline til at tydeliggøre ansvars- og pligtfordeling mellem de forskellige affaldsaktører, så risiko for fejl og misforståelser minimeres og henviser til inspiration fra ADR konventionens kapitel 1.4. (Europæisk konvention om international transport af farligt gods ad vej).

Miljø-specialudvalgshøring

Forslaget har den 27. august 2013 været sendt i skriftlig høring i miljøspecialudvalget med frist til den 2. september 2013. Der er indkommet høringssvar fra 3F og DI. Bemærkningerne er gengivet nedenfor.

Landbrug og Fiskeri samt Fangst og Landbrug har meddelt, at de ikke har nogen kommentarer.

DI henviser til deres høringssvar under den almindelige høring.

3F anmoder om, at det medtages, at ulovlig transport af affald ikke kun udgør en miljø- og sundhedsmæssig risiko, men også i høj grad udgør en arbejdsmiljømæssig risiko, idet de ansatte der medvirker til ulovlig transport af farligt affald, ikke har muligheden for, at beskytte sig mod de risici der kommer fra affaldet. Ud fra et arbejdsmiljømæssigt hensyn er det derfor også vigtigt, at der strammes op for at mindske mængden af transport af farligt affald.

Rammenotat om forslaget blev den 25. september 2013 behandlet i Miljøspecialudvalget. Der var ingen bemærkninger.

Rammenotat om forslaget blev den 20. november 2013 behandlet i Miljøspecialudvalget. Der var følgende bemærkning.

Dansk Industri: Støtter op om forslaget, da det generelt vil gavne erhvervslivet i Danmark.

8. Forhandlingssituationen

Der er generel opbakning til forslaget i Rådet. Dette blev understreget på Rådsmødet d. 14. oktober 2013. Hvad angår forslaget om at skulle offentliggøre planerne for tilsyn med forordningen, herunder planlægningen og strategien, er dog en række medlemslande på nuværende tidspunkt bekymrede for, at man ved forudgående offentliggørelse af planerne risikerer at kompromittere tilsynsarbejdet. Danmark deler denne bekymring, ikke mindst fordi Danmark kun har få grænseovergange. Offentliggørelsen af planerne for tilsynet er umiddelbart et afgørende element for Kommissionen, da det efter Kommissionens vurdering vil have en afskrækkende effekt for de parter, der ikke følger forordningen, og samtidig vil motivere medlemslandene, der ikke prioriterer tilsynet, til at øge deres indsats på området.

Der er endvidere betydelig modstand mod bestemmelsen om, at Kommissionen ved delegeret retsakt skal kunne stille forslag om harmoniserede retningslinjer for digitalisering af anmeldelsesproceduren ved affaldstransporter. Modstanden skyldes, at en række medlemslande ikke ønsker, at Kommissionen skal bestemme, hvordan standarderne for digitalisering skal være. I

formandskabets seneste kompromis er bestemmelsen ændret til, at digitaliserings standarder skal indføres ved en forordning eller et direktiv, som skal forhandles ved den almindelig EU-lovgivningsprocedure. Danmark har støttet Kommissionens udkast, da medlemslandene over de sidste ca. 10 år har været ude af stand til at nå til enighed om en fælles standard for at digitalisere anmeldelsesproceduren.

Det litauiske formandskab forventer, at kunne overlevere sagen til det kommende græske formandskab, der har ambition om at nå en enighed med Europa Parlamentet ved 1. behandling i begyndelsen af 2014.

9. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment. Regeringen er enig i behovet for at styrke håndhævelse af transportforordningen i EU, idet en effektiv forebyggelse af ulovlige overførsler af affald kun opnås, hvis der gennemføres en mere effektiv kontrol i alle medlemslandene.

Det oplyses i Kommissionens forslag, at man på baggrund af undersøgelser af kontrollerede overførsler af affald fra EU perioden 2008-2010 anslår, at 25 pct. af alle overførsler af affald fra EU er ulovlige (dvs. eksporter ud af EU).

Behovet for styrket håndhævelse er primært miljø- og sundhedsmæssigt funderet. De mest problematiske ulovlige overførsler af affald vedrører således farligt affald og affald, der sendes til mangelfuld behandling eller dumpning – både i og udenfor EU. Lækager fra sådant affald skader således jord-og vandressourcer og forårsager luftforurening via emissioner af f.eks. tungmetaller og persistente organiske opløsningsmidler.

Men også sparede omkostninger til oprensning og tilbageførsel af affald, øget genanvendelse, lige konkurrencevilkår ift. sikring af overholdelse af behandlings- og emissionsstandarder og dermed arbejdspladser er gode begrundelser for at forbedre håndhævelsen.

1) Krav om planer for inspektioner:

Regeringen er enig i, at et krav om, at der udarbejdes planer for inspektionerne, vil bidrage til at give håndhævelsen i EU et løft. Især i de medlemsstater, hvor der ikke p.t. udøves tilsyn. I en række lande vil kravet dog primært betyde en formalisering af det arbejde, der allerede udføres. For begge grupper af lande må en evaluering – som foreslået – dog forventes at bidrage til forbedringer.

Regeringen er enig i, at en risikovurdering og prioritering skal kvalificere inspektionerne, men er umiddelbart skeptisk overfor kravet om, at risikovurderinger og prioriteringer skal beskrives eksplicit i planen. Offentlighedens kendskab til sådanne vurderinger m.v. vil således helt åbenbart svække effektiviteten i inspektionerne væsentligt. Tilsvarende er Regeringen også skeptisk overfor kravet om, at antallet og typen af inspektioner skal oplyses i planen. Disse oplysninger bør alene indgå i en efterfølgende evaluering.

For så vidt angår normeringen af, hvilke kompetente myndigheder der udarbejder planerne og i

hvilket antal, lægger regeringen vægt på, at det overlades til medlemslandene at definere, om det skal være én eller flere planer og hvilke(n) kompetent myndighede(r), der udarbejder planen/planerne.

2) Krav om inspektion af affaldsvirksomheder og stikprøvekontrol

Regeringen støtter også forslaget fokus på at sikre tidlig inspektion af virksomheder, der håndterer affald og på at kræve stikprøvekontrol af overførsler af affald. Tidlig kontrol vil alt andet lige bidrage til bedre overholdelse af forordningen og bedre konkurrencevilkår for de lovlige virksomheder. For så vidt angår kravet om inspektion af virksomheder, der håndterer affald, savner Regeringen dog Kommissionens redegørelse for den præcise grænseflade i.f.t. de allerede gældende kontrolbestemmelser i direktiv 2008/98 om affald og direktiv 2010/75 om industrielle emissioner. Regeringen lægger til grund, at hensigten med forslaget ikke er at lave et parallelt inspektionssystem specifikt for overførsler af affald på sådanne anlæg og virksomheder, der håndterer affald, hvilket Regeringen vil lægge vægt på at få præciseret i forordningens bestemmelser.

Tilsvarende er der brug for præcisering af, at der ikke ønskes stikprøvekontrol med nyttiggørelse eller bortskaffelse foretaget udenfor egen jurisdiktion.

3) Dokumentation fra mistænkte for ulovlige overførsler:

Regeringen støtter også, at de kompetente myndigheder eksplicit i forordningen får adgang til at kræve dokumentation fra virksomheder, hvor der foreligger en konkret begrundet mistanke om ulovlige overførsler for a) at der er tale om en overførsel af et produkt og ikke overførsel af affald, samt dokumentation for b) behandlingsform og behandlingsstandard på nyttiggørelsesanlæg.

Regeringen er således enig i, at det er helt afgørende, at der etableres bedre håndhævelsesværktøjer i forhold til at kontrollere, om der er tale om en lovlig overførsel af et velfungerende second-hand-produkt eller en ulovlig overførsel af affald. Denne vurdering er en af de allerstørste udfordringer i den praktiske håndhævelse af forordningen. Regeringen lægger derfor vægt på, at beviskravene til funktionalitet bliver præciseret – enten direkte i forslaget eller ved krav om, at Kommissionen udarbejder en vejledning herom.

Regeringen støtter, at forordningens krav om funktionsduelighedstest ses i sammenhold med direktivet om elektronikaffald (2012/19 – WEEE-direktivet), hvor der ligeledes er etableret krav til funktionsduelighed ved mistanke om ulovlig eksport af WEEE affald.

Endelig bør det også præciseres, hvem der kan anses som ansvarlig for at levere denne dokumentation. Til supplerung mener Regeringen, at det skal beskrives, hvad konsekvensen af manglede dokumentation er, nemlig at det overførte betragtes som affald, og at overførslen derfor ikke kan finde sted uden at iagttage forordningens procedureregler.

For så vidt angår forslaget om dokumentation for behandlingsform og behandlingsstandard på nyttiggørelsesanlæg er Regeringen også enig med Kommissionen i, at selv om inspektioner af

anlæggene er en opgave for myndighederne i det land, hvor virksomheden befinder sig, så bør det være muligt også for afsenderlandets myndigheder at vurdere behandlingen/nyttiggørelsen forud for overførslen, for dermed at sikre sig, at forordningens ”universelle krav” om miljømæssig forsvarlighed i artikel 49 overholdes.

Til supplerung mener Regeringen, at det skal beskrives, hvad konsekvensen af manglede dokumentation er, nemlig at behandlingen betragtes som ikke-forsvarlig efter en artikel 49 vurdering, og at overførslen ikke kan fortsættes, men må returneres efter forordningens regler herom.

Regeringen støtter også Kommissionens forslag om, at de kompetente myndigheder kan kontrollere, at affaldet er passende emballeret. Regeringen så gerne, at det blev præciseret, hvornår der er foretaget passende emballering. Enten direkte i forslaget eller ved krav om at Kommissionen udarbejder en vejledning herom.

Bestemmelsen henviser for alle tre aspekter til, at ”den kompetente myndighed” kan kræve dokumentation eller kontrollere. Dette bør efter Regeringens opfattelse præciseres, således at det gælder kompetente myndigheder eller andre statslige myndigheder såsom politi og SKAT.

4) Andre elementer:

Regeringen støtter, at Kommissionen gives hjemmel til at vedtage delegeret retsakter vedrørende tekniske og organisationsmæssige krav til den praktiske gennemførelse af elektronisk dataudveksling ved forelæggelse af dokumenter og oplysninger under forordningens kontrolsystem (tidsbegrænset). Harmonisering af standarder m.v. i forhold til elektronisk dataudveksling er nødvendigt for at realisere potentialet for digitalisering af anmeldeproceduren under forordningen.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering med samlenotat til brug for ministerens samråd i Europaudvalget den 11. oktober 2013 forud for Rådsmøde(miljø) den 14. oktober 2013.